सर्गः १३ पुरा स दर्भाङ्कुरमात्रवृत्तिश्चरन्मृगैः सार्द्धमृषिर्मघोना। समाधिभीतेन किलोपनीतः पञ्चाप्सरो यौवनकूटवन्धं ॥३९॥ तस्यायमन्तर्हितसौधभाजः प्रसक्तसङ्गीतमृदङ्गघोषः। वियद्गतः पुष्पकचन्द्रशालाः क्षणं प्रतिश्रुन्मुखराःकरोति ॥४०॥ हविर्भुजा मेधवतां चतुर्णाम्मध्ये ललाटन्तपसप्तसप्तिः। असौ तपस्यत्यपरस्तपस्वी नाम्ना सुतीक्ष्णश्चरितेन दान्तः ॥४१॥

पुरेति। किल प्रसिद्धौ पुरा पूर्व्वं मघोना इन्द्रेण स ऋषिः पञ्चानामप्सरसां यौवनमेव कूटवन्धं कपटयन्त्रमुपनीतः प्रापितः किं० मं समाधेर्भीतेन किं० क्षं दर्भाणामङ्कुरमात्रैर्वृत्तिर्जीवनं यस्य सः पु० किं० क्ष मृगैः सार्द्धञ्चरन् गच्छन् ॥ ३९ ॥ तस्येति। तस्य मुनेरयं प्रसक्तः सन्ततः सङ्गीतस्य मृदङ्गस्य च घोषः शब्दो वियदाकाशं गतः प्राप्तः सन् पुष्पकस्य विमानस्य चन्द्रशालाः शिरोगृहाणि क्षणं प्रतिश्रुता प्रतिध्वनिता मुखराः सशब्दाः करोति किं० तस्य अन्तर्हितं जलाच्छादितं सौधं प्रासादं भजति तस्य ॥ ४० ॥ हविरिति। एधवतामिन्धनवतां चतुर्णां हविर्भुजामग्नीनां मध्ये असौ अपरो भिन्नस्तपस्वी तपस्यति तपः करोति किं तं ललाटं तपति स सप्तसप्तिः सूर्य्यो यस्य सः पञ्चतपादित्यर्थः पुं किं० तं नाम्ना सुतीक्ष्णः पु० किं० तं चरितेन शीलेन दान्तःसौम्यः ॥ ४१ ॥